

Żądania strony skarżącej

— stwierdzenie, że nie ustanawiając wszelkich przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych niezbędnych w celu zapewnienia wykonania kar stosowanych w przypadku naruszeń przepisów rozporządzenia (WE) nr 1907/2006⁽¹⁾ Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 18 grudnia 2006 r. w sprawie rejestracji, oceny, udzielania zezwoleń i stosowanych ograniczeń w zakresie chemikaliów (REACH), utworzenia Europejskiej Agencji Chemikaliów, zmieniające dyrektywę 1999/45/WE oraz uchylające rozporządzenie Rady (EWG) nr 793/93 i rozporządzenie Komisji (WE) nr 1488/94, jak również dyrektywę Rady 76/769/EWG i dyrektywy Komisji 91/155/EWG, 93/67/EWG, 93/105/WE i 2000/21/WE, a w każdym razie nie podając tych przepisów do wiadomości Komisji, Królestwo Belgii uchybiło zobowiązaniom, które na nim ciążyą na mocy art. 126 wspomnianego rozporządzenia (WE) nr 1907/2006;

— obciążenie Królestwa Belgii kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Zważywszy na to, że Królestwo Belgii nie ustanowiło przepisów zapewniających wykonanie kar w przypadku naruszeń przepisów rozporządzenia REACH, które powinny być wejść w życie najpóźniej w dniu 1 grudnia 2008 r., a w każdym razie nie podała tych przepisów do wiadomości Komisji, ta ostatnia wyciąga stąd wniosek, że Królestwo Belgii uchybiło zobowiązaniom, które na nim ciążyą na mocy art. 126 wspomnianego rozporządzenia.

⁽¹⁾ Dz.U. L 396, s. 1

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunal de première instance de Namur (Belgia) w dniu 28 maja 2010 r. — André Rossius przeciwko państwu belgijskiemu — SPF Finances

(Sprawa C-267/10)

(2010/C 221/36)

Język postępowania: francuski

Sąd krajowy

Tribunal de première instance de Namur

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: André Rossius

Strona pozwana: Państwo belgijskie — SPF Finances

Przypozwany: Państwo belgijskie — SPF Défense

Pytania prejudycjalne

1) Czy następujące postanowienia prawa Unii Europejskiej:

1. art. 6 podpisanego dnia 13 grudnia 2007 r. traktatu z Lizbony zmieniającego Traktat o Unii Europejskiej podpisany w Maastricht dnia 7 lutego 1992 r., który wszedł w życie w dniu 1 grudnia 2009 r. i zgodnie z którym „Unia uznaje prawa, wolności i zasady określone w Karcie praw podstawowych Unii Europejskiej z 7 grudnia 2000 roku, w brzmieniu dostosowanym 12 grudnia 2007 roku w Strasburgu, która ma taką samą moc prawną jak traktaty. [...]”; i
2. art. 35 Karty Praw Podstawowych Unii Europejskiej⁽¹⁾, zgodnie z którym „Każdy ma prawo dostępu do profilaktycznej opieki zdrowotnej i prawo do korzystania z leczenia [...]. Przy określaniu i urzeczywistnianiu wszystkich polityk i działań Unii zapewnia się wysoki poziom ochrony zdrowia ludzkiego.”;

interpretowane zgodnie z podstawowymi zasadami, na których opiera się Unia Europejska, takimi jak przywołane w preambule traktatu z Lizbony,

stoją na przeszkodzie utrzymywaniu przez państwo członkowskie, w niniejszym przypadku Belgię, na jego terytorium, wytwarzania, przywozu, promocji i sprzedaży przetworzonego tytoniu do palenia, oficjalnie uznanego przez to państwo za silnie szkodliwy dla zdrowia jego użytkowników i określonego jako przyczyna licznych upośledzających chorób i licznych przedwczesnych zgonów, co powinno logicznie uzasadniać ich zakaz?

2) Czy następujące postanowienia prawa Unii Europejskiej:

1. art. 6 podpisanego dnia 13 grudnia 2007 r. traktatu z Lizbony zmieniającego Traktat o Unii Europejskiej podpisany w Maastricht dnia 7 lutego 1992 r., który wszedł w życie w dniu 1 grudnia 2009 r. i zgodnie z którym „Unia uznaje prawa, wolności i zasady określone w Karcie praw podstawowych Unii Europejskiej z 7 grudnia 2000 roku, w brzmieniu dostosowanym 12 grudnia 2007 roku w Strasburgu, która ma taką samą moc prawną jak traktaty. [...]”; i

2. art. 35 Karty Praw Podstawowych Unii Europejskiej, zgodnie z którym „Każdy ma prawo dostępu do profilaktycznej opieki zdrowotnej i prawo do korzystania z leczenia [...]. Przy określaniu i urzeczywistnianiu wszystkich polityk i działań Unii zapewnia się wysoki poziom ochrony zdrowia ludzkiego.”;

interpretowane zgodnie z podstawowymi zasadami, na których opiera się Unia Europejska, takimi jak przywołane w preambule traktatu z Lizbony,

stoją na przeszkodzie temu, by następujące przepisy prawa belgijskiego:

Loi générale sur les douanes et accises (ustawa ogólna w sprawie cel i akcyzy) skoordynowana zarządzeniem królewskim z dnia 18 lipca 1977 r. (Moniteur belge z dnia 21 września 1977 r.), utrzymana w mocy ustawą z dnia 6 lipca 1978 r. (art. 1) (Moniteur belge z dnia 12 sierpnia 1978 r.);

Loi du 10 juin 1997 relative au régime général, à la détention, à la circulation et aux contrôles des produits soumis à accise (ustawa z dnia 10 czerwca 1997 r. w sprawie posiadania, przepływu i kontroli produktów objętych akcyzą, Moniteur belge z dnia 1 sierpnia 1997 r.);

Loi du 3 avril 1997 relative au régime fiscal des tabacs manufacturés (ustawa z dnia 3 kwietnia 1997 r. w sprawie opodatkowania tytoniu przetworzonego, Moniteur belge z dnia 1 sierpnia 1997 r.), zmieniona ustawą z dnia 26 listopada 2006 r. (Moniteur belge z dnia 8 grudnia 2006 r.);

zezwały państwu belgijskiemu na przyjęcie za podstawę opodatkowania podatkiem akcyzowym przetworzonego tytoniu do palenia, podczas gdy:

po pierwsze, państwo to uznaje oficjalnie te produkty za silnie szkodliwe dla zdrowia jego użytkowników i za przyczynę licznych upośledzających chorób i licznych przedwczesnych zgonów, co powinno logicznie uzasadniać ich eliminację;

po drugie, postępując w ten sposób, że daje pierwszeństwo wydajności podatkowej przed rzeczywistymi skutkami odstraszającymi, samo uniemożliwia przyjęcie środków pozwalających skutecznie doprowadzić do wyeliminowania tytoniu?

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunal de première instance de Namur (Belgia) w dniu 28 maja 2010 r. — Marc Collard przeciwko państwu belgijskiemu — SPF Finances

(Sprawa C-268/10)

(2010/C 221/37)

Język postępowania: francuski

Sąd krajowy

Tribunal de première instance de Namur

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Marc Collard

Strona pozwana: Państwo belgijskie — SPF Finances

Przypozwany: Państwo belgijskie — SPF Défense

Pytania prejudycjalne

1) Czy następujące postanowienia prawa Unii Europejskiej:

1. art. 6 podpisanego dnia 13 grudnia 2007 r. traktatu z Lizbony zmieniającego Traktat o Unii Europejskiej podpisany w Maastricht dnia 7 lutego 1992 r., który wszedł w życie w dniu 1 grudnia 2009 r. i zgodnie z którym „Unia uznaje prawa, wolności i zasady określone w Karcie praw podstawowych Unii Europejskiej z 7 grudnia 2000 roku, w brzmieniu dostosowanym 12 grudnia 2007 roku w Strasburgu, która ma taką samą moc prawną jak traktaty. [...]”; i
2. art. 35 Karty Praw Podstawowych Unii Europejskiej⁽¹⁾, zgodnie z którym „Każdy ma prawo dostępu do profilaktycznej opieki zdrowotnej i prawo do korzystania z leczenia [...]. Przy określaniu i urzeczywistnianiu wszystkich polityk i działań Unii zapewnia się wysoki poziom ochrony zdrowia ludzkiego.”;

⁽¹⁾ Dz.U. 2000, C 364, s. 1.

interpretowane zgodnie z podstawowymi zasadami, na których opiera się Unia Europejska, takimi jak przywołane w preambule traktatu z Lizbony,